

Grobiņa un Ālandes upes ieleja

Jau kopš pirmajiem gadsimtiem pēc Kristus Grobiņa ir bijusi kuršu dzīvesvieta. Grobiņa, kas kuršu valodā nozīmē – skābāržu mežs, ir senākā rakstos minētā apdzīvotā vieta Latvijas teritorijā. Grobiņa glabā liecības par skandināvu vikingu klātbūtni, kas līdz pat 11.gs. vidum bija neatņemama Eiropas ikdienas sastāvdaļa – ceļojot, laupot, tirgojoties. Vēl jo vairāk, Grobiņā, līdztekus kuršiem, ir pastāvējusi senākā zināmā skandināvu izceļotāju kolonija Baltijas jūras dienvidaustrumu piekrastē – laikā no 650.-850.g. kurši un skandināvi ir spējuši savstarpēji sadzīvot Grobiņas apkaimē.

Ālandes upes ielejā, kur senlaikos vikingu kuģi ie braukuši Piemares ezerā, izveidots aktīvā tūrisma centrs “Kuršu Vikingu apmetne” (www.grobinasvikingi.lv), kas piedāvā izzināt kuršu dzīves veidu agrajos viduslaikos, iejusties vikingu tēlos un dzirdēt leģendas, kā arī doties izzinošā ceļojumā ar kuršu liellaivas atdarinājumu pa Ālandes upi – seno vēlā dzelzs laikmeta ūdens ceļu. Brauciena laikā tiek atklātas leģendas, ko stāsta Ālandes upes ūdeņi un dižais Skābaržu kalns, vieta, kur stalti stāvējusi Seeburg (Jūrpils). Gar Ālandes upes līkločiem gandrīz 3 km garumā cauri mūsdienu Grobiņai vijas arī Ālandes upes parka taka. Ceļā iespējams redzēt Grobiņas pilskalnu, senpilsētu, senkapus.

ĀLANDES UPES
IELEJA

• RĪGA

• VIĻŅA

BALTU CEĻŠ